

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№31
гр. Перник, 20 февруари 2012г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в закрито съдебно заседание на двадесети февруари през две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря , като разгледа докладваното от съдия Георгиева КНАХД № 60 по описа за 2012 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С определение № 493 от 20.12.2011г., постановено по н.а.х. дело № 1373/2011г. районен съд Перник е оставил без разглеждане жалба на СД"Дик-Й. и с-ие", подадена от управителя Й.Б.Й. против наказателно постановление № 11-281 от 13.05.2011г., издадено от главен директор на ГД"ИДТН" гр. София. Районният съд е приел съобразно разпоредбата на чл. 58, ал. 3 от Закона за техническите изисквания към продуктите, че наложената на жалбоподателя имуществена санкция, като форма на административно наказание е изключена от подлежащите и допустими за обжалване административни наказания, като размер на санкцията по този закон.

В жалба срещу това определение, жалбоподателят поддържа искане за отмяна на оспорвания съдебен акт.

Административен съд Перник, като обсъди становищата на страните във връзка с доказателствата по делото прие следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена срещу подлежащ на оспорване акт и в законово определения срок. По същество е неоснователна.

Първоинстанционният съд е намерил жалбата за процесуално недопустима, тъй като с обжалваното наказателно постановление е наложена имуществена санкция по чл. 58, ал. 3 от ЗТИП, която не подлежи на обжалване. Аргументирано се е мотивирал, че органите на съдебната власт са длъжни да зачетат действието на законовата разпоредба от вътрешното право до произнасянето от Конституционния съд относно необжалваемите размери предвидени изрично в закон.

Въззивния съд е приложил правилно закона, като се е съобразил с наложената от българския законодател норма.

Съгласно специалната норма на чл. 58, ал. 3 от ЗТИП „не подлежат на обжалване НП, с които е наложена глоба до 600 лв. включително или имуществена санкция до 1000 лв. включително”. Налице е жалба срещу неподлежащ на обжалване, влязъл в сила правораздавателен акт, какъвто е процесното НП.

Изключването от законодателя, с изрична разпоредба на закона, на съдебния контрол върху наложените по ЗТИП санкции в посочените размери, означава че е изключена изобщо възможността за съда да се произнася както по законосъобразността на НП, така и по спазването в частност на процесуалните правила по издаването му. В настоящия случай жалбата срещу НП е процесуално недопустима по силата на чл. 58,

ал. 3 от ЗТИП и за съда е налице забрана за разглеждане на жалбата, още по-малко за произнасяне по съществото на спора.

Законодателят е приел, че има определен праг, от който нагоре размера на наложената санкция подлежи на обжалване, т.е. на съдебен контрол. Цитираната разпоредба е приета от законодателния орган на РБългария и съдът с оглед конституционно вмененото му задължение по чл. 117, ал. 2, изр. 3 от Конституцията на РБългария е длъжен да се съобрази с това задължение. Органите на съдебната власт са длъжни да зачетат и приложат посочената законова разпоредба при осъществяване на правораздаване. Не е налице каквото и да било основание за неприлагане на заложеното в закона ограничение за обжалване, тъй като тези разпоредби не са отменени, нито има решение на конституционния съд, който да ги обяви за противоконституционни. Възможно е поредното изменение на закона, във връзка с необжалваемостта на подобни санкции, наложени по административен ред да не е съобразено с идеите на европейското законодателство, но съдът не се поставя над законодателния орган и дори да констатира несъответствия. При изрично конституционно изключване на актовете следва да се приеме, че института на необжалваемост все още намира приложение и следва да се спазва.

Така изключването на съдебния контрол по силата на чл. 58, ал. 3 от ЗТИП, води до недопустимост на съдебното производство за проверка на акта на всички основания за законосъобразност. Наказателното постановление е влязло в сила в момента на неговото постановяване, по силата на разпоредбата на чл. 64, б. „а” от ЗАНН и не подлежи на обжалване.

С оглед изложеното жалбата срещу прекратителния съдебен акт на въззивния съд е неоснователна и последния следва да бъде оставен в сила.

По изложените съображения, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

Оставя в сила определение № 493 от 20.12.2011г., постановено по н.а.х. дело № 1373/2011г. по описа на районен съд Перник.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/